ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: **K. S.**, narozený X
státní příslušnost Indická republika
bytem X
zastoupený Mgr. Ladislavem Malečkem, advokátem
sídlem Nerudova 22, 412 01 Litoměřice

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra, Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č. j. MV-116485-4/SO-2023,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou prostřednictvím svého právního zástupce v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení výroku 1. rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 8. 2023, č. j. MV-116485-4/SO-2023, jímž bylo žalobci odvolání žalobce proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „správní orgán I. stupně“) v části výroku I. a II. zamítnuto. Žalobou nenapadeným výrokem 2. rozhodnutí bylo odvolání proti výroku III. uvedeného rozhodnutí jako nepřípustné zamítnuto. Výrokem I. rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla podle § 87e odst. 1 písm. i) bod 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu“) zamítnuta žádost žalobce o vydání povolení k přechodnému pobytu rodinného příslušníka občana Evropské unie na území České republiky, neboť žalobce nebyl v době podání žádosti oprávněn pobývat na území. Výrokem II. rozhodnutím správního orgánu I. stupně byla podle § 87e odst. 4 zákona o pobytu žalobce stanovena lhůta 30 dnů ode dne oznámení rozhodnutí k vycestování z území České republiky a výrokem III. byl vyloučen podle § 85 odst. 2 písm. a) zákona o pobytu odkladný účinek odvolání.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že jím podaná žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu je zcela důvodná. Vzhledem k nutnosti péče žalobce o jeho přítelkyni, paní V. B., a dále vzhledem k délce trvání pobytu žalobce v České republice a dále i vzhledem ke vztahu žalobce s jeho přítelkyní, je možné překonat podmínky uvedené v § 87e odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o pobytu cizinců, neboť důvody pro vydání povolení k přechodnému pobytu jsou zvláštního zřetele hodné. V. B. je na žalobce zcela odkázána, není nikoho jiného, kdo by ji poskytl takovou péči, kterou poskytuje právě žalobce, přičemž jejich vztah je citový a dlouhodobý. V důsledku nemožnosti pobytu žalobce by V. B. utrpěla obrovskou újmu, a to nejen co do péče o její osobu, ale i újmu citovou, přičemž zdravotní potíže paní B. trápí i po duševní stránce.

Vyjádření žalovaného k žalobě

3. Žalovaný k výzvě soudu předložil správní spis a písemné vyjádření k žalobě, v němž navrhl její zamítnutí pro nedůvodnost. Žalovaný odkázal na odůvodnění svého žalobou napadeného rozhodnutí a dále uvedl, že většina tvrzení žalobce k partnerskému vztahu jsou v obecné rovině, a to, že je na něm partnerka závislá neprokázal relevantními dokumenty. Ve správním řízení v tomto směru nenavrhl žádné důkazy za účelem prokázání jejich partnerského vztahu dle § 15 odst. 3 písm. b) zákona o pobytu. Deklarovaný vztah s družkou navíc vznikl až v době, kdy muselo být žalobci zřejmé, že pobyt na území České republiky je nejistý. Jiné příbuzné žalobce na území České republiky nemá a ani zde nevlastní žádnou nemovitost. Žalobce neprokázal žádné objektivní důvody, které by mu bránily ve včasném řešení pobytové situace. V případě žalobce nelze shledat žádnou mimořádnou okolnost nasvědčující tomu, že by nevyhovění jeho žádosti představovalo nepřiměřený zásah do jeho práva na soukromý a rodinný život.

Ústní jednání soudu

4. Při jednání soudu konaném dne 3. 12. 2024 právní zástupce žalobce odkázal na žalobu a uvedl, že případ žalobce je zvláštního zřetele hodný, neboť žalobce pobývá na území České republiky již dlouhou dobu a navíc se stará o jeho družku V. B., která by bez jeho péče byla již v nějakém zařízení. K důkazu nově předložil potvrzení prokazující dobu poskytování péče ze dne 2. 12. 2024 a lékařskou zprávu MUDr. E. V. ze dne 7. 5. 2024.

5. Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na žalobou napadené rozhodnutí stejně jako na dosud podané vyjádření. Svá tvrzení měl možnost žalobce uplatnit v průběhu správního řízení, což však neučinil. Žalovaný vychází pouze ze skutečností, které má k dispozici a které uvede ve správním řízení žalobce. Žalobce na území České republiky nikdy neměl legální pobyt, což byl hlavní důvod zamítnutí žádosti. Důvody hodné zvláštního zřetele nejsou v tomto případě důvodem k jinému posouzení věci.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

6. Žalobce k věci uvedl, že V. B. je na něm závislá, nemůže sama nakupovat ani docházet k lékaři.

7. Soud v souladu s § 52 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), na návrh žalobce provedl důkaz lékařskými zprávami MUDr. E. V. ze dne 12. 6. 2023, 12. 7. 2022, 5. 9. 2022, 5. 1. 2021, 20. 4. 2023, 7. 5. 2024, dále Potvrzeními prokazujícím dobu poskytované péče ze dne 5. 9. 2022 a ze dne 2. 12. 2024, nájemní smlouvou ze dne 15. 5. 2020.

8. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. provedl z vlastní iniciativy dokazování rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 15. 12. 2005, sp. zn. 2 T 169/04, a usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. 8 To 95/2009. Dále soud konstatoval lustrační výpis ze soudního spisu k řízením ve věci mezinárodní ochrany vedenými žalobcem u zdejšího soudu.

9. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování výslechem žalobce a výslechem V. B. pro nadbytečnost.

Posouzení věci soudem

10. Napadené rozhodnutí soud přezkoumával podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 větě druhé a třetí a v § 75 odst. 2 větě první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkoumává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během lhůty třiceti dnů ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanoví § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení odůvodnit. Bez návrhu žalobce pak musí soud podle § 76 odst. 2 s. ř. s. přihlédnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost. Takové nedostatky však nebyly v projednávané věci zjištěny.

11. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu, po prostudování obsahu předloženého správního spisu a po provedeném ústním jednání dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Žaloba je založena na vztahu žalobce s V. B., který by měl odůvodňovat udělení přechodného pobytu.

13. Podle § 87e odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o pobytu Ministerstvo žádost o vydání povolení k přechodnému pobytu zamítne, jestliže žadatel, který není rodinným příslušníkem občana Evropské unie podle § 15a odst. 1 nebo 2, v době podání této žádosti není podle tohoto zákona oprávněn pobývat na území.

14. Podle § 15a odst. 1 zákona o pobytu rodinným příslušníkem občana Evropské unie se pro účely tohoto zákona rozumí jeho

a) manžel,

b) rodič, jde-li o občana Evropské unie mladšího 21 let, o kterého skutečně pečuje,

c) potomek mladší 21 let nebo takový potomek manžela občana Evropské unie a

d) potomek nebo předek anebo potomek nebo předek manžela občana Evropské unie, pokud je z důvodu uspokojování svých základních potřeb závislý na výživě nebo jiné nutné péči poskytované občanem Evropské unie nebo jeho manželem, nebo byl na této výživě nebo

jiné nutné péči závislý bezprostředně před vstupem na území ve státě, jehož je občanem, nebo ve státě, ve kterém měl povolen pobyt.

15. Podle § 15a odst. 2 zákona o pobytu rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který je ke státnímu občanu České republiky přihlášenému k trvalému pobytu na území ve vztahu uvedeném v odstavci 1 písm. a) až d).

16. Podle § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu rodinným příslušníkem občana Evropské unie se dále rozumí cizinec, který má s občanem Evropské unie nebo se státním občanem České republiky přihlášeným k trvalému pobytu na území řádně doložený trvalý partnerský vztah.

17. Ze správního spisu vyplývá, že žalobce podal žádost o přechodný pobyt jako nesezdaný partner (druh) V. B., čímž spadá pod aplikaci ustanovení § 15a odst. 3 písm. b) zákona o pobytu cizinců.

18. Podmínkou pro vyhovění žádosti žalobce je podle § 87e odst. 1 písm. i) bod 1 zákona o pobytu, aby měl v době podání žádosti povolen pobyt na území České republiky, resp. byl oprávněn na území České republiky pobývat.

19. Ve věci je nesporné, a vyplývá to i z obsahu správního spisu, že žalobce, ačkoliv je na území České republiky už od roku 2003, povolením k pobytu nikdy nedisponoval. Žalobce opakovaně neúspěšně žádal o mezinárodní ochranu, jak je známo žalovanému i zdejšímu soudu z řízení ve věcech sp. zn. 75 Az 3/2014, 75 Az 5/2014, 75 Az 1/2015, 75 Az 4/2015, 75 Az 46/2016, 75 Az 24/2016, 75 Az 2/2021. Žalobce tedy nesplňoval v okamžiku podání žádosti o povolení k přechodnému pobytu zákonnou podmínku oprávněnosti pobytu na území České republiky. Z tohoto důvodu mu správním orgánem I. stupně ani žalovaným nemohlo být vyhověno (shodně rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 28. 11. 2023, č. j. 55 A 49/2022-60).

20. Judikatura Nejvyššího správního soudu opakovaně dovodila, že namítá–li cizinec ve správním řízení nepřiměřenost zásahu do soukromého a rodinného života, tedy porušení článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je správní orgán povinen se s touto námitkou vypořádat bez ohledu na to, zda zákon o pobytu cizinců v konkrétním řízení posouzení přiměřenosti ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců vyžaduje či nikoli (viz přehled judikatury v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2021, č. j. 6 Azs 321/2020–41, bod 11). Přímo ve vztahu k řízení o povolení přechodného pobytu rodinných příslušníků pak Nejvyšší správní soud tuto povinnost dovodil např. v rozsudcích ze dne 7. 12. 2016, č. j. 1 Azs 273/2016–29, č. 3536/2017 Sb. NSS, body 60 a 61, ze dne 24. 7. 2018, č. j. 5 Azs 102/2017–35, bod 32, nebo ze dne 20. 9. 2018, č. j. 10 Azs 127/2018–30, bod 15. Zároveň ovšem platí, že se na hodnocení dopadů rozhodnutí do rodinného a soukromého života cizince pro případ neudělení povolení k pobytu judikatura neklade tak vysoké nároky jako při rozhodování o zrušení povolení k pobytu (shodně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2015, č. j. 6 Azs 96/2015–30, bod 31).

21. Dále dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu *„skutečnost, že rodinný život byl založen až poté, co dotčené osoby věděly, že jejich rodinný život je v dané zemi od počátku nejistý, je přitom podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva skutečně zásadní (...) Pokud se jedná o takový případ, bude vyhoštění cizince nesouladné s článkem 8 Úmluvy pouze výjimečně“* (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 2. 2014, č. j. 5 As 102/2013–31, nebo ze dne 9. 3. 2022, č. j. 6 Azs 113/2021–23, bod 15). Byť byly citované závěry vysloveny ve vztahu ke správnímu vyhoštění, nepochybně platí též v případech neudělení pobytového oprávnění, jehož dopady nejsou natolik intenzivní jako v případě správního vyhoštění (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 6. 2024, č. j. 6 Azs 284/2023-39, bod 39). Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

22. Soud na základě provedeného dokazování, které je v souladu i se skutečnostmi zjištěnými ze správního spisu, konstatuje, že není pochyb o tom, že žalobce sdílí od roku 2014 společnou domácnost s V. B., které poskytuje péči jako osobě závislé na pomoci jiné fyzické osoby v I. stupni závislosti, tedy lehké závislosti dle § 8 odst. 2 písm. a) zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách. Zároveň je žalobce i partnerem (druhem) V. B., občanky České republiky. Vzhledem k tomu, že tyto skutečnosti byly prokázány listinnými důkazy, považoval soud výslech V. B. za nadbytečný, a proto důkaznímu návrhu na provedení výslechu nevyhověl.

23. Soud však dále z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 15. 12. 2005, sp. zn. 2 T 169/04, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 6. 2009, sp. zn. 8 To 95/2009, zjistil, že žalobce ještě v roce 2003 začal páchat na území České republiky závažnou trestnou činnost spočívající v organizování nelegální migrace, a byl odsouzen pro trestný čin účasti na zločinném spolčení dle § 163a odst. 1 trestního zákoníku a trestný čin nedovoleného překročení státní hranice dle § 171a odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 4 let se zařazením do věznice s ostrahou a zároveň byl žalobci uložen trest vyhoštění na dobu neurčitou. Na základě těchto rozsudků je žalobce zapsán v evidenci nežádoucích osob, což je také jednou z překážek udělení povolení k přechodnému pobytu [srov. § 87e odst. 1 písm. g) zákona o pobytu cizinců].

24. K uvedeným rozsudkům musí soud přihlédnout, a to zejména proto, že žalobce má dosud nezahlazený trest vyhoštění a navíc je zřejmé, že žalobce uložený trest nerespektoval a území České republiky neopustil, čímž vyjádřil neúctu k právnímu řádu státu na jehož území žádá udělení pobytu. Žalobce nemá na území České republiky povolení pracovat a nevlastní zde majetek. Dlouhodobost pobytu žalobce na území České republiky je dána především opakovaným zahajováním řízení o mezinárodní ochraně a výkonem trestu odnětí svobody, nikoliv uděleným pobytovým oprávněním. Žalobce založil svůj vztah s paní B. již v době, kdy měl uložen trest vyhoštění, a bylo evidentní, že území České republiky bude muset opustit. Žalobou napadeným rozhodnutí není vyloučena možnost, aby družka V. B. následovala žalobce do jiné země, kde jim bude umožněn pobyt. Soud tedy konstatuje, že žalobou napadeným rozhodnutím nebylo nepřiměřeně zasaženo do soukromého a rodinného života žalobce dle čl. 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, jehož aplikace je vyhrazena pro případy zcela mimořádné.

25. Soud v souladu s § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl žalobcem navržený důkaz, a to výslech žalobce, neboť žalobce se mohl v průběhu soudního řízení vyjadřovat, což učinil i při jednání, byl právně zastoupen a soud neshledal důvod k provedení účastnického výslechu z něhož by měly vyplynout dosud neznámé skutečnosti. Soud nevyhověl ani návrhu na přerušení řízení do doby změny uloženého trestu vyhoštění na dobu neurčitou, neboť soud posuzuje skutkový a právní stav věci ke dni vydání žalobou napadeného rozhodnutí.

26. Žalobu vyhodnotil soud v mezích uplatněných žalobních bodů jako nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

27. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, ani jejich náhradu nepožadoval, a proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů řízení právo.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 3. prosince 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.